

Arrest

nr. 171 524 van 8 juli 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 19 februari 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 januari 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 februari 2016 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE ROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 september 2005 diende verzoekster een aanvraag in voor een visum lang verblijf (type D) met het oog op studies.

1.2. Op 11 oktober 2005 werd verzoekster in het bezit gesteld van een A-kaart, geldig tot 31 oktober 2006.

1.3. Op 7 december 2007 besloot de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken tot verlenging van het BIVR tot 31 oktober 2008. Het BIVR werd vervolgens telkenmale verlengd tot 31 oktober 2015.

1.4. Op 15 januari 2016 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing, houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis). Dit is de bestreden beslissing:

“Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

*Overwegende dat de genaamde K. N'S. M. (...),
geboren te Kinshasa op (in) 04.01.1976,
van Congo (Dem. Rep.) nationaliteit,
verblijvende te (...),
gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren*

REDEN VAN BESLISSING :

Artikel 61, § 1, 2° Betrokkene oefent een winstgevende bedrijvigheid uit die de normale voortzetting van haar studies kennelijk hindert (2) :

Overwegende dat betrokkene sedert het academiejaar 2005-2006 gemachtigd was tot een verblijf om rechtenstudies aan te vatten aan de ULB in toepassing van artikel 58 van de wet van 15/12/80;

Overwegende dat betrokkene naast haar studies voltijdse arbeid verricht als arbeidster bij de firma Hades te Anderlecht en dit gedurende 37,50 uur per week, meer dan de toegestane 20u/week;

Overwegende dat de winstgevende activiteiten van betrokkene de studies kennelijk hinderen, gezien betrokkene na 10 jaar masterstudies aan de ULB haar einddiploma nog steeds niet heeft behaald en haar studies duidelijk niet de hoofdbezigheid is;

Overwegende dat de aanvragen 9 bis, ingediend op 02/11/2009 en op 06/02/2012 respectievelijk werden verworpen op 05/05/2011 en op 23/10/2015;

Overwegende dat de verblijfskaart van betrokkene is verstreken sedert 31/10/2015;

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan:

“Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur en beslissing die volledig disproportioneel is met het beoogde doel het bevel om het grondgebied te verlaten is niet ondertekend. Ze was ingeschreven voor het eerste jaar (destijds eerste kandidatuur) voor het academiejaar 2005-2006; In 2009 werd de wet gewijzigd (drie jaar bacheloraat en twee jaar Masters); Verzoekster moest dan alles opnieuw herbeginnen vanaf het eerste jaar bacheloraat (zie stuk 6); Verzoekster is actueel ingeschreven aan de ULB voor haar laatste academiejaar 2015-2016 in het tweede en laatste jaar Master in de Rechten (zie bijlage); Ze heeft alle examens afgelegd en ze slaagde in alle vakken buiten twee; administratief recht en fiscaal recht. Fiscaal recht heeft ze nu met succes in januari 2016 afgelegd en ze moet nu nog haar laatste examen administratief recht afleggen in juni 2016. Op dat moment is ze volledig afgestudeerd en behaalt ze dan haar einddiploma van Master in de Rechten. Het zou volledig disproportioneel zijn met het beoogde doel haar het land uit te drijven als ze nog maar één examen moet afleggen om haar einddiploma te behalen; In bijlage worden volgende documenten voorgelegd: Haar inschrijving aan de ULB academiejaar 2015-2016 tweede jaar Master Resultaten van haar examenssessie tweede jaar Master Bewijs dat ze nog twee examens moet afleggen waarvan één al afgelegd is; Dat ze ook zwaar ziek gevallen is tijdens het academiejaar 2013-2014 (zie bijlagen) en trouwens gehospitaliseerd werd

wat het vervolg van haar studies verhinderd heeft; Dat tegenpartij blijkt gegeven heeft van geen behoorlijk bestuur; Het zou een schande zijn haar het land uit te drijven als er nog maar één examen moet afgelegd worden!!! ; Zo ze dat laatste examen niet kan afleggen moet ze haar laatste jaar opnieuw volledig herdoen niettegenstaande dat ze in alle andere examens geslaagd is, Haar werk heeft haar studies niet verhinderd, ze zit in haar laatste academiejaar, Ook moet aangestipt worden dat het bevel om het grondgebied te verlaten van 15/01/2016 niet ondertekend is door de Heer Staatssecretaris voor Asiel en Migratie; Dat deze akte ambtshalve nietig is en geen uitwerking kan krijgen;”

2.2. De uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900, RvS 8 januari 2007, nr. 166.392).

Het door de verzoekende partij opgeworpen begrip “beginselen van behoorlijk bestuur” voldoet niet aan de omschrijving van rechtsbeginsel als zodanig, wat op zich al volstaat om het onontvankelijk te achten, nu wordt nagelaten om aan te geven welk beginsel van behoorlijk bestuur precies geschonden wordt geacht.

Verzoekster beroept zich tevens op het proportionaliteitsbeginsel, zodat het middel zal worden onderzocht in het licht van de opgeworpen schending van voormeld beginsel.

Het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520.).

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster reeds sedert het academiejaar 2005-2006 in toepassing van de artikelen 58 en volgende van de vreemdelingenwet beschikt over een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, met het oog op het voltooien van rechtenstudies.

De staatssecretaris heeft vastgesteld dat de verzoekende partij na tien jaar nog steeds haar einddiploma in de rechtsgeleerdheid heeft behaald. In de bestreden beslissing wordt door de gemachtigde gewezen op het feit dat de verzoekende partij een voltijdse tewerkstelling heeft, die haar hoofdbegingheid uitmaakt en die verhindert dat zij haar studies kan beëindigen.

De bestreden beslissing steunt op artikel 61, §1, 2° van de vreemdelingenwet dat luidt:

“§ 1. De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten :

2° wanneer hij een winstgevende bedrijvigheid uitoefent die de normale voortzetting van zijn studies kennelijk hindert.”

De staatssecretaris motiveert dat de voltijdse tewerkstelling van de verzoekende partij, die bovendien het toegestane aantal arbeidsuren per week overstijgt, kennelijk verhindert dat de verzoekende partij haar masterdiploma behaalt. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster *“naast haar studies voltijdse arbeid verricht als arbeidster bij de firma Hades te Anderlecht en dit gedurende 37,50 uur per week, meer dan de toegestane 20u/week”*. De verwerende partij voegt er aan toe dat de verblijfskaart van verzoekster is verstrekt sedert 31 oktober 2015.

Verzoekster betwist deze motieven niet in concreto. Zij kan niet gevolgd worden in haar betoog dat het disproportioneel is om haar een bevel te geven op het ogenblik dat zij nog maar één eindexamen moet afleggen ten einde haar einddiploma te halen. Het is niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij te besluiten dat de voltijdse tewerkstelling van de verzoekende partij de normale voortzetting van haar studies hindert, daar waar zij reeds tien jaar bezig is met het behalen van een diploma in een vijfjarige opleiding.

Verzoekster wijst nog op het feit dat zij in het academiejaar 2013-2014 zwaar ziek is gevallen, doch dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat bezwaarlijk gewag kan gemaakt worden van een normale voortzetting van de studies. Zelfs indien geen rekening zou worden gehouden met het academiejaar dat door ziekte verloren is gegaan, dient nog steeds vastgesteld te worden dat de verzoekende partij na negen jaren nog steeds geen einddiploma behaald heeft.

Verzoekster betoogt dat de bestreden beslissing niet zou ondertekend zijn door de staatssecretaris. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33 bis) door de staatssecretaris werd genomen én ondertekend. Het loutere feit dat een niet door de staatssecretaris ondertekend exemplaar van de bestreden beslissing verkeerdelijk aan de verzoekende partij betekend werd, kan op zich niet de nietigverklaring van de bestreden beslissing verantwoorden. Immers maakt de onregelmatige kennisgeving van een beslissing niet noodzakelijk een schending van een substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven pleegvorm uit (cf. R.v.St. nr. 20.300, 29.4.80, Arr. R.v.St. 1980, 596), en blijkt uit de vaste rechtspraak van de Raad van State dat eventuele gebreken in de kennisgeving van een administratieve akte niet van aard kunnen zijn om aanleiding te kunnen geven tot de nietigverklaring van deze akte als dusdanig (zie o.a. R.v.St. nr. 48.781, 24.08.1994, en R.v.St. nr. 45.694, 19.01.1994, RACE. 1994, z.p.). Het zou aldus van overdreven formalisme getuigen om de beslissing van de staatssecretaris op de in het enig middel vermelde basis te vernietigen, temeer nu de verzoekende partij niet aanvoert dat de wijze waarop de kennisgeving van de beslissing van de staatssecretaris, houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, zou zijn gebeurd, haar heeft gehinderd in zijn mogelijkheden om de beslissing aan te vechten.

Verzoekster maakt geen schending van het proportionaliteitsbeginsel aannemelijk.

Het enig middel is deels onontvankelijk, deels ongegrond

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC